

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/22/2025
Identifikačné číslo spisu: 1119209152
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1119209152.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti Wüstenrot poisťovňa, a.s., Bratislava, Digital Park I, Einsteinova 21, IČO: 31383408, zastúpenej advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Štefánikova 8, Bratislava, proti žalovaným 1/ obchodnej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Pribinova 19, Bratislava, IČO: 00151700, 2/ obchodnej spoločnosti LAUDER s.r.o., Myslenická 100, Pezinok, IČO: 36676888 a 3/ X. L., narodenej XX. H. XXXX, Y., Z. XXXX/XX, o zaplatenie 3 816,89 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III (pôvodne na Okresnom súde Bratislava I) pod sp. zn. B1- 33Cb/91/2019, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2024, sp. zn. 3Cob/81/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej 1/ priznáva voči žalobkyni plný nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaným 2/ a 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“, alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 17. októbra 2022 č. k. 33Cb/91/2019-196 zamietol žalobu a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanej 1/, 2/ a 3/ trovy konania v rozsahu 100 %. Žalobca si vo veci uplatnil regresný nárok na náhradu poistného plnenia 3 816,89 eura, ktoré vyplatil ako náhradu škody spôsobenú jeho poistencovi pri dopravnej nehode 30. júna 2017. Spornou otázkou bol priebeh a miesto dopravnej nehody a s tým súvisiace zavinenie účastníkov tejto nehody. Žalobkyňa tvrdila, že nehoda bola zavinená výlučne žalovanou 3/, a to porušením povinností stanovenej v ustanovení § 20 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), čo žalované popierali. Súd rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 415, § 427 ods. 1, § 442 ods. 1 a § 813 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke a čl. 8, čl. 9, čl. 15 ods. 1 a ods. 2 a § 191 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „CSP“) a vecne

neunesením dôkazného bremena žalobkyňou, ktorá nepreukázala miesto, kde došlo k nehode a ako k nej došlo.

1.1. Súd prvej inštancie priznal tvrdeniu žalovaných, že dopravnú nehodu zaviniť J. vodič vozidla poisteného u žalobkyne, pravdivú relevanciu a nepovažoval za účelné vykonať dokazovanie jeho výsluchom; uveril tvrdeniu žalovanej 3/, ktorá bola účastníčkou dopravnej nehody a ktorej výpoveď bola podporná k hlavnému dôkazu o priebehu nehodového deja - správe o nehode spísanej účastníkmi dopravnej nehody 30. júna 2017. Spôsobilým proti dôkazom na vyvrátenie priebehu nehodového deja a vzniku zodpovednosti za škodu tvrdenú žalobkyňou podľa súdu nemohla byť výpoveď vodiča J. G., ktorý na správe o nehode potvrdil správnosť údajov zaznamenaných v správe a svoju zodpovednosť za škodovú udalosť. Povinnosť preukázať súdu, že tomu tak nebolo, zaťažovalo žalobkyňu. Keďže správa o nehode bola podstatnou pre zistenie skutkového stavu, bola podpísaná bezprostredne po nehode obidvomi vodičmi zúčastnenými na nehode, bol výsluch J. G. navrhnutý žalobkyňou až na pojednávaní 17. októbra 2022, t. j. 5 rokov po nehode a 3 roky po podaní žaloby podľa súdu nehospodárny a neúčelný. J. G. v tom čase nielenže vykonával trest odňatia slobody v Leopoldove a zabezpečenie jeho účasti na pojednávaní by bolo náročné, ale by to spôsobilo ďalšie odročenie pojednávania. Súd považoval vykonanie tohto dôkazu za neúčelné aj preto, že ak by aj J. G. zotrval na svojom stanovisku o mieste dopravnej nehody (č. l. 136, resp. 139 spisu), resp. by uviedol akékoľvek iné skutočnosti o priebehu dopravnej nehody, nebolo by to nevyvrátiteľným dôkazom o zavinení nehody žalovanou 3/ a súd by nedospel k inému záveru, ako dospel bez vykonania tohto dôkazu, t. j. že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a v danej veci nepreukázala, že k dopravnej nehode došlo tak, ako uviedla v žalobe, teda že ju zaviniť žalovaná 3/. Keďže správa o nehode bola riadne vyplnená a podpísaná obidvoma účastníkmi škodovej udalosti, súd ju považoval za dostatočný podklad pre spochybnenie tvrdenia žalobkyne, že škodu zaviniť žalovaná 3/. Poukázal na význam takejto správy spisovanej v prípadoch, keď nie je k nehode privolaná polícia a na to, že okrem iného má ustáliť okruh zúčastnených, priebeh udalosti, zavinenie a bežne slúži ako dôkazný prostriedok v sporoch o náhradu škody. Ak tento jednoznačný dôkaz žalobkyňa chcela spochybníť, bolo jej povinnosťou preukázať relevantným dôkazom, že k nehode došlo zavinením žalovanej 3/, za takýto dôkaz však súd nepovažoval výpoveď druhého účastníka nehody.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie aj „nižšie súdy“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 29. mája 2024 sp. zn. 3Cob/81/2023 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou rozsudku súdu prvej inštancie a v celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa v ňom súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne (§ 387 ods. 2 CSP). Mal za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie sporu a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil.

2.1. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd doplnil, že súd prvej inštancie postupoval správne ak vo veci nevypočul J. a tento postup riadne odôvodnil. Poukázal na ustanovenia § 185 ods. 1 CSP a § 191 ods. 1 a ods. 2 CSP s tým, že bolo zjavne nehospodárne vykonať výsluch svedka z dôvodov uvedených v bode 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Tvrdenie žalobkyne, že dopravnú nehodu spôsobila žalovaná 3/ nebolo v konaní preukázané, a to ani oznámením poistnej udalosti žalobkyne z 22. augusta 2017, ako ani oznámením o poistnej udalosti z 18. júla 2017, v ktorých J. G. nepriznal zavinenie dopravnej nehody. Za hodnovernú považoval správu o dopravnej nehode z 30. júna 2017 spísanú účastníkmi nehody bezprostredne po nej na základe zhodného opisu nehody. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa neunesla v konaní dôkazné bremeno tvrdenia, čo malo za následok zamietnutie žaloby. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Váda zmätočnosti spočíva podľa nej v tom, že nižšie súdy nevykonali navrhované dokazovanie a odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnými argumentami odvolania, čím rezignoval na svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 387

ods. 3 CSP. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia nižších súdov a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobkyňa videla porušenie práva na spravodlivý proces v nevykonaní navrhnutého výsluchu svedka J. G., ktorý mal ako účastník škodovej udalosti objasniť jej priebeh. Výsluch navrhla na pojednávaní konanom 23. mája 2022 ako nevyhnutný dôkaz pre posúdenie uplatneného nároku v súvislosti s otázkou zavinenia dopravnej nehody. Súd prvej inštancie nesprávne predvolal na výsluch K., ota J. G. a následne odmietol predvolať správneho svedka - J. G. z dôvodu, že vykonáva trest odňatia slobody v Leopoldove. Ak odvolací súd považoval tento postup súdu prvej inštancie za správny a svojvoľne rozhodol nedoplniť dokazovanie v odvolacom konaní, skutkový stav veci nebol zistený dostatočne. Namietala, že správa o nehode nemá povahu verejnej listiny, teda skutočnosti uvedené v nej nie je možné považovať za pravdivé bez ďalšieho dokazovania. Konfrontácia J. G. so žalovanou 3/ bola podstatnou pre posúdenie dôvodnosti žaloby. Komplikácie s dostavením sa svedka na pojednávanie sa dali odstrániť postupom podľa § 196 ods. 3 CSP. Nevykonanie riadne navrhnutého dôkazu je porušením princípu rovnosti sporových strán, kontradiktórnosti konania a kolидуje aj so základným právom na súdnu ochranu.

4. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k dovolaniu súhlasila s rozhodnutiami nižších súdov a v súvislosti s predvolávaním svedkov poukázala na obsah zápisnice z 23. mája 2022, z ktorej vyplýva, že predvolať K. G. ako svedka žiadala žalobkyňa. Predvolanie tohto svedka žiadala žalobkyňa aj v jej písomných podaniach. Ak došlo k omylu, tak nie na strane súdu prvej inštancie. Podľa žalovanej 1/ predmetnú škodovú udalosť zavinil J. ktorý je zodpovedný za škodu vzniknutú touto udalosťou. Rozhodnutia nižších súdov obsahujú dostatočné vysvetlenia dôvodov rozhodnutia. Dovolanie žiadala odmietnuť, resp. zamietnuť. Žalovaní 2/ a 3/ sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby

svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia CSP je nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

11. Dokazovanie predstavuje časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, obsahuje v sebe i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (rozhodnutie ÚS SR zn. I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, a nie strán konania. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania, znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany konania (R 125/1999). V súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom veci a nesprávnym vyhodnotením dôkazov, dovolací súd dospel k záveru, že uvedené nie je dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strán sporu (R 37/1993, R125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/85/2010, sp. zn. 2Cdo/29/2011, sp. zn. 3Cdo/268/2012, sp. zn. 3Cdo/108/2016, sp. zn. 2Cdo/130/2011, sp. zn. 5Cdo/244/2011, sp. zn. 6Cdo/185/2011 a sp. zn. 7Cdo/38/2012), teda ani dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

12. K základným právam procesnej strany nesporne patrí aj právo navrhovať a predkladať dôkazy, ale nie je procesným pochybením súdu ak súd procesnou stranou navrhované dôkazy neakceptoval, resp. nevykoná v tomto smere dokazovanie. Súd hodnotí predložené dôkazy podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledky hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup súdu, ktorý by strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

13. K námietke žalobkyne, že v konaní nebol vykonaný ňou navrhnutý výsluch svedka, dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že rozhodnutie súdu, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP), je prejavom zákonnej právomoci súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania, sleduje rýchly a hospodárny priebeh konania a zabezpečuje, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v medziach predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý s ohľadom na podstatu prejednávanej veci nie je relevantný.

14. Právomoc konať o veci v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa dôkaz zabezpečí (rozhodnutie ÚS SR zn. I. ÚS 52/03). Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky nimi navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, nie procesných strán. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za vadu zmätočnosti (R 125/1999).

15. V rozhodovacej praxi najvyššieho súdu sa ustálil názor, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je vadou konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (sp. zn. 1Cdo/41/2017, sp. zn. 2Cdo/232/2017, sp. 3Cdo/26/2017, sp. zn. 4Cdo/56/2017, sp. zn. 5Cdo/90/2017, sp. zn. 7Cdo/11/2017, sp. zn. 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (rozhodnutie zn. II. ÚS 465/2017, zn. III. ÚS 40/2020).

16. Podľa obsahu spisu žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie žiadala predvolať ako svedka K. G.. Potvrďuje to zápisnica z pojednávania 23. mája 2022 (č. l. 181). Rovnako z podaní žalobkyne z 05. júna 2020 (č. l. 108) a 06. júla 2020 (č. l. 121) vyplýva, že žalobkyňa žiadala vykonať výsluch K., a až na pojednávaní konanom 17. októbra 2022, po zistení, že predvolaný svedok K. G. nebol účastníkom dopravnej nehody, navrhla výsluch svedka J. G..

17. Na margo námietky, že nižšie súdy nevypočuli J. G., čo malo byť potrebné na zistenie miesta a osoby, ktorá zaviniła dopravnú nehodu, dovolací súd poukazuje na legitímne dôvody súdu prvej inštancie, ktorý výsluch tohto svedka nepovažoval za hospodárny, pretože návrh bol podaný tri roky po podaní žaloby a vyžadovalo by si to ďalšie odročenie pojednávania. Tento postup zodpovedá úprave sudcovskej koncentrácie konania podľa ustanovenia § 153 ods. 1 až § 3 CSP, podľa ktorej strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas a na prostriedky procesného útoku, ktoré neboli predložené včas, nemusí súd prihliadnuť.

18. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania motivovaním sporových strán, aby procesné úkony vykonávali včas a aby strany nezdržovali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Je procesnou zodpovednosťou sporových strán uplatňovať tvrdenia a označovať dôkazy tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania uvádzaním nových tvrdení a predkladaním nových návrhov na dokazovanie, pokiaľ ich sporové strany mohli uplatniť skôr. Súd prvej inštancie v danej veci dostatočne presvedčivo odôvodnil, prečo návrh žalobkyne na vykonanie dôkazu výsluchom J. G. ako prostriedku procesného útoku je omeškaný a neprihliadol naň, odvolací súd s odôvodnením súdom prvej inštancie sa stotožnil. Takáto úvaha súdov je logická, v súlade s princípmi racionálnej argumentácie a nevybočuje z hľadísk stanovených v zákone (§ 153 ods. 1 až § 3 CSP).

19. Ako nedôvodnú dovolací súd vyhodnotil aj námietku žalobkyne, že predmetný dôkaz bol podstatný pre rozhodnutie sporu a preto odmietnutie tohto návrhu je porušením práva na spravodlivý proces.

19.1. Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo a z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ktorú má navrhnutý dôkaz overiť alebo vyvrátiť, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania. Ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím argumentom je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť (pozri napr. 4Cdo/100/2018).

19.2. V prejednávanej veci odvolací súd s poukazom na odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 19. jeho rozhodnutia presvedčivo ozrejmil, že výpoveď svedka J. nemohla jednoznačne vyvrátiť ani spochybniť skutkové závery zistené zo správy o dopravnej nehode z 30 júna 2017, podporenej výpoveďou žalovanej 3/, ktorá bola účastníčkou nehody. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukázal na vzájomnú súvislosť týchto dôkazov a na relevantnosť správy o nehode daný ustanovením §

66 ods. 6 zákona o cestnej premávke. Výpoveď navrhovaného svedka preto nebola spôsobilá dôvodne spochybníť zistený skutkový stav a súčasne jeho výsluch by bol vzhľadom na dokazovanie zistený skutkový stav nadbytočný.

20. K námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie dostatočne nezistil skutkový stav veci, dovolací súd zdôrazňuje, že v dovolacom konaní nemožno formulovať nové skutkové závery vo veci a dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, čo vyplýva z ustanovenia § 442 CSP, podľa ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (rozhodnutie ÚS SR zn. IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade znátočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. V preskúmvanej veci však dovolací súd takúto vadu nezistil.

21. Skutkové zistenia nižších súdov a z nich vyvedené skutkové závery v danej veci boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené výsledkami vykonaného dokazovania. Do obsahu základného práva podľa ustanovenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutie ÚS SR zn. I. ÚS 97/97).

22. Dovolací za dôvodnú nepovažoval ani námietku, že odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; odvolací súd zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným v konaní na súde prvej inštancie a k podstatným tvrdeniam uvedeným v odvolaní, osobitne k tomu, prečo súd prvej inštancie nevykonal výsluch navrhovaného svedka. Za podstatný sa považuje každý argument, ktorý má súvislosť s vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže viesť k rozhodnutiu priaznivejšiemu pre odvolateľa. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie stručne a jasne objasnilo skutkový a právny základ rozhodnutia, čo postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo žalobkyne na spravodlivý proces.

23. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že sa žalobkyňa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnila a to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa so skutkovými a právnymi závermi súdov vyjadrenými v odôvodneniach rozhodnutí nesúhlasí a nestotožnila sa s nimi, nemôže odôvodniť prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, sp. zn. I. ÚS 50/04, sp. zn. I. ÚS 98/97, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. II. ÚS 251/03).

24. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalobkyne ako neprípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok